

a hodně mě to táhlo do Prahy. Nebál jsem se roztáhnout křídla a do té Prahy nakonec mám uletět, protože jsem věděl, že domů se můžu kdykoli vrátit. Máma mi nebránila, ale samozřejmě měla strach. A takhle je to mezi námi vlastně dodnes. Když třeba služebně odjízďím na delší dobu někam daleko, je to pro ni trauma. No a já přesto, že už mám od rodičů odstup, pořád beru maximální ohledy na to, jak maminka tyhle události prožívá, že se trápí, že třeba tu úzkost někdy až přehání. Uvědomuji si také, jak hrozně by prožívala moje případné selhání. Když zoologickou zahradu zahnaly povodně a vyrojila se spousta podivných článků, máma je všechny četla a trpělivě na ně reagovala a prala se za mě, protože byla skálopevně přesvědčena, že jsem žádnou morální chybu, z níž mě ty články obviňovaly, neudělal.

Empatie, kterou k mámě cítím, mě ovšem do jisté míry i omezuje. Chci jí dělat radost, protože vím, že to pro ni hodně znamená, a tak se občas i přizpůsobuji. Ona sice není součástí mého běžného života, zato mého vnitřního, emočního, odpovědnostního... Proto bych na ni bral ohled například při plánování dlouhodobého pobytu v cizině. Nebo pokud přijedu na návštěvu, porušuji životosprávu, aby za odmítnutím jídla nehledala něco víc než jen odlišný životní styl. Nemůžu se k ní a k jejím citovým potřebám pře-

ce jen tak otočit zády jenom proto, že už jsem dospělý a jiný, že mám svou vlastní rodinu a svou profesi. Koneckonců, v té profesi přece tolik preferuji lidskou stránku, slušnost a ohleduplnost i díky ní.

Radka Hanáková, trojnásobná mistryně Evropy a mistryně světa v aerobiku. Všechny tituly získala v kategorii párů, v nichž závodila spolu s Davidem Hufem.

MOJE MAMINKA na mě bývala hodně upnutá. Paradoxně právě to mi, kromě toho, že mě rodiče vlastním příkladem odmala vedli ke sportu, pomohlo v kariéře nejvíc. Když jsem se na střední škole vrhla na výrazový a moderní tanec, její úzkostlivost se ještě vystupňovala. Nebo spíš já ji tehdy začala silněji vnímat. Najednou jsem měla jezdit nejen na tréninky, ale i na vystoupení, soustředění, plesy, a to už byl docela kámen úrazu. Samozřejmě jsem se snažila prosadit si svou, ne vždycky úspěšně. A jeden takový rozpor, kdy jsem nakonec musela mamčině úzkostlivosti ustoupit, nakonec můj život zcela zásadně změnil. Maminka mě totiž nepustila na vystoupení, kde se naše taneční skupina dala dohromady s Jiřím Kornem. Mně tenhle vlak

MARIE HANÁKOVÁ patřila k matkám přísným a zároveň úzkostlivým, což se dceři Radce ne vždy zamlouvalo. Jeden z mateřských zákazů však pootočil kormidlo směrem k jejímu světovému úspěchu...